

5. Kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendusega on vastuolus siseriiklik meede, mille kohaselt sõltub õigus nõuda (tagantjärele) tasumist või kahju hüvitamist sellest, kas ametnik on asjaomase nõude esitanud õigeaegselt?

6. Kui esimesele, teisele ja kolmandale küsimustele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamisel nähtub, et selline üleminekuseadus, mille kohaselt olemasolevatele ametnikele määratakse uues süsteemis palgajärk üksnes vastavalt senikehtinud (diskrimineerivale) tasustamiskorrale üleminekutähtpäeval makstava põhipalga alusel ning mille kohaselt edasine tõus palgajärkudes ei sõltu ametniku absoluutse töökogemuse pikkusest, vaid üksnes alates üleminekuseaduse jõustumisest omandatud töökogemusest, kujutab endast kuni vastava kõrgeima palgajärgu omandamiseni senikehtinud vanuselise diskrimineerimise jätkumist?

7. Kui ka kuuendale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendusega on vastuolus sellise piiramatult jätkuva ebavõrdse kohtlemise õigustamine seadusandliku eesmärgiga [lk 3] kaitsta üleminekuseadusega mitte (ainult) üleminekutähtpäevaks omandatud õigusi, vaid (ka) ootust saada senikehtinud tasustamisõiguse alusel asjaomasel palgaastmel prognooside kohaselt makstavat sissetulekut?

Kas olemasolevate ametnike jätkuvat diskrimineerimist saab põhjendada sellega, et teistsugune kord (palgajärkude individuaalne määramine vastavalt töökogemusele ka olemasolevate ametnike puhul) on seotud suurte halduskuludega?

8. Kui seitsmendal küsimuses eitatakse põhjendatust, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamine lubab seni, kuni olemasolevatele ametnikele ei rakendata mittediskrimineerivaid tasustamist käsitlevaid õigusnorme, muid õiguslikke tagajärgi kui olemasolevatele ametnikele tagasiulatavalt nende palgaastme kõrgeima järgu kohase palga maksmine??

Kas diskrimineerimiskeelu rikkumise õiguslikud tagajärjed tulenevad seejuures Euroopa Liidu esmasest ja/või teisest õigusest, käesolevas asjas eelkõige direktiivist 2000/78/EÜ, või tuleneb nõudeõigus Euroopa Liidu õiguse sätete puuduliku ülevõtmise tõttu üksnes liidu õiguses sätestatud riigivastutusest?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 8. novembril 2012 — Gerd Schini versus Land Berlin

(Kohtuasi C-506/12)

(2013/C 26/58)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gerd Schini

Vastustaja: Land Berlin

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu esmast ja/või teisest õigust, käesoleval juhul eelkõige direktiivi 2000/78/EÜ (¹) tuleb põhjendamatu vanuselise diskrimineerimise üldise keelu osas tõlgendada nii, et see hõlmab ka siseriiklikke õigusnorme, mis käsitlevad liidumaa ametnikele töötasu maksmist?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamisel nähtub, et siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt sõltub ametniku põhipalga suurus teenistussuhte alguses määravas osas ametniku vanusest ja tõuseb seejärel eelkõige vastavalt ametniku teenistussuhte kestusele, kujutab endast otsest või kaudset diskrimineerimist vanuse alusel?
3. Kui ka teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendusega on vastuolus sellise siseriikliku õigusnormi põhjendamine seadusandja eesmärgiga maksta töökogemuste eest lisatasu?
4. Kui ka kolmandale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas Euroopa Liidu esmase ja/või teise õiguse tõlgendamine lubab seni, kuni ei rakendata mittediskrimineerivaid tasustamist käsitlevaid õigusnorme, muid õiguslikke tagajärgi kui diskrimineerituile tagasiulatavalt nende palgaastme kõrgeima järgu kohase palga maksmine?

Kas diskrimineerimiskeelu rikkumise õiguslikud tagajärjed tulenevad seejuures Euroopa Liidu esmasest ja/või teisest õigusest, käesolevas asjas eelkõige direktiivist 2000/78/EÜ, või tuleneb nõudeõigus Euroopa Liidu õiguse sätete puuduliku ülevõtmise tõttu üksnes liidu õiguses sätestatud riigivastutusest?

5. Kas Euroopa Liidu esmase ja/või teisele õiguse tõlgendusega on vastuolus siseriiklik meede, mille kohaselt sõltub õigus nõuda (tagantjärele) tasumist või kahju hüvitamist sellest, kas ametnik on asjaomase nõude esitanud õigeaegselt?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04 lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 8. novembril 2012 — Jessy Saint-Prix versus Secretary of State for Work and Pension

(Kohtuasi C-507/12)

(2013/C 26/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Edasikaebaja: Jessy Saint Prix

Vastustaja: Secretary of State for Work and Pension

Eelotsuse küsimused

1. Kas „töötajale” kodakondsusdirektiivi (¹) artikliga 7 antud elamisõigust tuleb tõlgendada nii, et see kohaldub üksnes nendele isikutele, 1) kellel on olemasolev töösuhe või 2) kes (vähemalt teatavatel asjaoludel) otsivad tööd või 3) kes kuuluvad artikli 7 lõikes 3 ette nähtud staatuse säilimise tingimuste kohaldamisalasse, või tuleb kõnealust artiklit tõlgendada nii, et see ei välista selles tähenduses „töötaja” staatuse säilimist muudelgi isikutel?
2. 1) Kui vastus esimese küsimuse viimasele osale on jaatav, siis kas selle õiguse kohaldamisala laieneb ka naisele, kes mõistlikel asjaoludel loobub töötamast või tööd otsimast raseduse lõpuperioodil (ja sünnitusjärgselt) tekkivate füüsiliste raskuste tõttu?
- 2) Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas tal on õigus tugineda siseriiklikus õiguses ette nähtud määratlusele selle kohta, millal tal on mõistlik seda teha?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004 L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) 12. novembril 2012 — Joaquim Fernando Macedo Maia jt versus Fundo de Garantia Salarial, IP

(Kohtuasi C-511/12)

(2013/C 26/60)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Central Administrativo Norte

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David ja Joaquim Albino Moreira David

Vastustaja: Fundo de Garantia Salarial, IP

Eelotsuse küsimus

Kas konkreetselt tööandja maksejõuetuse puhul töötasunõuete väljamaksmist reguleerivat liidu õigust — eelkõige direktiivi 80/987/EMÜ (¹) artikleid 4 ja 10 — tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis tagab üksnes nende nõuete väljamaksmise, mis tekkisid tööandja maksejõuetusmenetluse algatamise taotluse esitamisele eelneva kuue kuu jooksul, isegi kui töötajad esitasid tööandja vastu hagi Tribunal do Trabalho'le (töökohus), taotledes kohtult võlgnetava summa kindlaksmääramist ja selle väljamõistmist?

(¹) Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiiv töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 283, lk 23; ELT eriväljaanne 05/01, lk 217).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 13. novembril 2012 — Octapharma France versus Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

(Kohtuasi C-512/12)

(2013/C 26/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Octapharma France

Vastustajad: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé